

Kendelse af 26. april 2017 (j.nr. 2016-1639)

Tvivl om ejerforholdene ved aktieovergang

Selskabslovens § 9, stk. 1 § 16, stk. 3.

– Monica Reib, Niels Walther-Rasmussen og Jan Uffe Rasmussen

Ved skrivelse af 24. februar 2016 har advokat A på vegne af K [K1 og K2] klaget over, at Erhvervsstyrelsen ved skrivelse af 15. februar 2016 har nægtet at registrere gennemførslen af en fusion mellem K1 og K2.

Sagens omstændigheder:

I en i anledning af klagen af Erhvervsankenævnet over sagen fra Erhvervsstyrelsen indhentet redegørelse for sagens faktiske omstændigheder er det i skrivelse af 21. marts 2016 anført blandt andet:

”Faktiske forhold

Erhvervsstyrelsen modtog den 17. december en e-mail fra B, som gjorde indsigelse mod, at fusionen mellem ..[K1, CVR-nr. ..., og K2, CVR-nr. ...,] blev gennemført. B gjorde opmærksom på, at forslaget om gennemførsel af fusionen blev nedstemt den 22. oktober, og generalforsamlingen i K2 den 17. december ikke var lovligt indkaldt, så hans klient, C, således ikke kunne benytte sine forvaltningsmæssige beføjelser på generalforsamlingen.

Erhvervsstyrelsen modtog den 23. december 2015 en anmeldelse fra A vedr. gennemførslen af fusionen af K. Anmeldelsen var vedlagt en redegørelse, hvoraf A gjorde opmærksom på, at fusionen blev vedtaget på en generalforsamling den 17. december 2015. A anførte endvidere, at Bs klient, C, ikke længere var aktionær på tidspunktet for denne generalforsamling.

A angav, at C havde misligholdt aktionæroverenskomsten, og Cs aktier som følge heraf var overdraget til de aktionærer, der havde gjort deres forkøbsret gældende. Sidst gjorde A opmærksom på, at A ikke mente, at Erhvervsstyrelsen havde hjemmel til at nægte registrering på baggrund af selskabslovens § 16, stk. 3, da beslutningen om gennemførsel af fusionen var lovligt vedtaget. A anførte desuden, at Erhvervsstyrelsen ikke var kompetent til at træffe afgørelse om misligholdelse af aktionæroverenskomsten.

Den 11. januar 2016 modtog Erhvervsstyrelsen en e-mail fra B, der gjorde opmærksom på, at hans klient ikke havde sat sine aktier i K2 til salg, og at det var uden juridisk grundlag og udokumenteret, at ejendomsretten skulle være overgået. B gjorde dertil opmærksom på, at beslutningen omkring gennemførslen af fusionen efter hans opfattelse var en nullitet og ikke kunne registreres.

Den 15. februar 2016 traf Erhvervsstyrelsen afgørelse i sagen.”

I Erhvervsstyrelsens afgørelse af 15. februar 2016 hedder det blandt andet:

”Erhvervsstyrelsen har ud fra indkommende oplysninger, ..., konstateret, at der er tvivl om ejerforholdet i selskabet, da parterne ikke er enige omkring, hvorvidt der er sket overdragelse af Cs aktier. Som følge heraf er der uenighed omkring lovligheden af generalforsamlingsbeslutningen vedr. gennemførslen af fusionen. En sådan tvist omkring ejendomsretten til kapitalandelen i et selskab henhører under domstolene. Erhvervsstyrelsen kan som registreringsmyndighed ikke foretage den nødvendige bevisvurdering af parternes påstande.

På baggrund heraf er det Erhvervsstyrelsens vurdering, at gennemførslen af fusionen ikke kan finde sted før, der er skabt klarhed om ejerforholdet og dermed lovligheden af den generalforsamling, hvor gennemførslen af fusionen blev vedtaget, jf. selskabslovens § 16, stk. 3.”

I klageskrivelse af 24. februar 2016 har advokat A anført blandt andet:

”Forholdet er nærmere det, at der den 17. december 2015 blev gennemført en generalforsamling, hvor der blev truffet beslutning om fusion. Fusionen skete på grundlag af de på daværende tidspunkt registrerede ejerforhold i henholdsvis ejerbogen og i Det Offentlige Ejerregister.

Ligeledes var generalforsamlingen blev indkaldt ud fra det registrerede i ejerbogen og Det Offentlige Ejerregister. ...

Det gøres gældende, at anmeldelsen af fusionen alene skal vurderes på grundlag af registreringerne af ejerforholdene på dette tidspunkt. Eventuelle

tidligere ejerforhold er uvedkommende for fusionen/generalforsamlingen den 17. december 2015.

Om der så kan være et ansvar for undertegnede, der har foretaget registreringerne, er så en anden sag.

Det er korrekt, at derforud for generalforsamlingen varsket en overdragelse af aktionæren Cs aktier til andre aktionærer i selskabet.

Denne overdragelse blev registreret i Det Offentlige Ejerregister, efter at overdragelsen var effektueret den 1. december 2015.

Til illustration af grundlaget for overdragelsen af aktierne vedlægger jeg et uddrag af korrespondancen m.v.

...

Som det fremgår ... [heraf] blev der ikke fra Cs daværende advokat gjort indsigelse til Erhvervsstyrelsen mod overgang af aktier, og overgangen blev således også registeret i Det Offentlige Ejerregister efter en forudgående registrering i selskabets ejerbog.

Efter overgangen var effektueret, jf. ... korrespondance[n], blev der indkaldt til generalforsamling til afholdelse den 17. december 2015.

Ej heller på dette tidspunkt blev der gjort indsigelse fra Cs advokat overfor Erhvervsstyrelsen med henblik på at få ændret registreringen af ejerbogen/Det Offentlige Ejerregister. C var klar over, at der var indkaldt til generalforsamling.

Derimod blev der, som det fremgår af skrivelsen, fremsat et erstatningskrav mod de aktionærer, der havde købt aktierne, bestyrelsen og undertegnede og varslet en voldgiftssag.

Først den 16. december 2015 kl. 17:40 fremsendte Cs nuværende advokat en protest til undertegnede, og så vidt jeg kan se, skrev han næste dag til Erhvervsstyrelsen.

Indsigelsen gik i al væsentlighed på, at generalforsamlingen den 17. december 2015 ikke var lovlig indkaldt, da den tidligere ejer ikke var indkaldt til generalforsamlingen.

Da undertegnede blev gjort bekendt med mailen til Erhvervsstyrelsen, var generalforsamlingen i gang. Som omtalt vedtog generalforsamlingen fusionen.

Det gøres gældende, at C ikke efterfølgende kan gøre indsigelse overfor Erhvervsstyrelsen med den konsekvens, at fusionen ikke kan registreres. Jeg skal gentage, at generalforsamlingens beslutning skete på grundlag af den på daværende tidspunkt værende registrering i selskabets ejerbog og i Det Offentlige Ejerregister.

For fuldstændighedens skyld skal jeg dog vedrørende den materielle overdragelse af aktier fra C til andre aktionærer i selskabet bemærke følgende:

Som det også fremgår af ... korrespondance[n] var forholdet det, at C på generalforsamlingen den 22. oktober 2015 gjorde gældende, at den mellem aktionærerne indgåede aktionæroverenskomst ikke skulle respekteres i relation til de stemmeregler, der var gældende i henhold til aktionæroverenskomsten, og at det i stedet var selskabets vedtægters stemmeregler, der skulle finde anvendelse. Dirigenten var derfor naturligvis nødsaget til at se bort fra den mellem aktionærerne indgåede aftale og i stedet anvende stemmereglerne i selskabets vedtægter. Havde stemmereglerne i aktionæroverenskomsten været anvendt, ville fusionen have været vedtaget. Fusionen blev imidlertid ikke vedtaget, da der ikke var tilstrækkelige stemmer, der stemte for fusionen i henhold til vedtægterne.

På grundlag af resultatet af generalforsamlingen besluttede bestyrelsen med hjemmel i aktionæroverenskomstens § 19.1. og § 19.2. at pålægge C at stille samtlige sine aktier til salg, og således at den i aktionæroverenskomsten aftalte forkøbsret skulle iagttages. Bestyrelsen fastslog med andre ord, at der forelå en væsentlig misligholdelse af aktionæroverenskomsten. Det er efter min opfattelse oplagt, at en aktionær, der ikke vil vedstå sig en indgået aftale, væsentligt har misligholdt aftalen. C blev orienteret herom den 2. november 2015.

Ejendomsretten til Cs aktier overgik derfor den 1. december 2015 til de aktionærer, der havde gjort deres forkøbsret gældende. Overgangen af aktierne blev som ovenfor anført indført i selskabets ejerbog og anmeldt til registrering og efterfølgende registreret i Det Offentlige Ejeregister.

Bestyrelsens bortsalg af aktier var således i overensstemmelse med aktionæroverenskomstens regler, og de øvrige aktionærers køb af aktierne er således ikke retsstridigt. Der er ikke tvivl om ejerforholdet i selskabet på tidspunktet, hvor fusionsgeneralforsamlingen den 17. december 2015 blev afholdt.

Det er således min opfattelse, at Erhvervsstyrelsen ikke burde have truffet den afgørelse, som Erhvervsstyrelsen traf, og dette er baggrunden for, at Erhvervsstyrelsens afgørelse påklages til Erhvervsankenævnet. Erhvervsstyrelsen burde ikke have nægtet registreringen af en beslutning, der er truffet på en lovlig indvarslet generalforsamling og truffet med et gældende flertal af stemmer, jf. selskabslovens § 16, stk. 2, jf. § 9, stk. 1.

Erhvervsankenævnet bør således hjemvise Erhvervsstyrelsens afgørelse til fornyet behandling i Erhvervsstyrelsen, hvorefter registrering af fusionen mellem K kan finde sted.

Afslutningsvis bemærker jeg, at en nægtelse af at registrere fusionen har helt uoverskuelige konsekvenser, idet det fusionerede selskab og/eller de

fusionerede selskaber reelt ikke har en retsevne, da fusionen jo reelt har virkning fra den blev vedtaget på generalforsamlingen den 17. december 2015, såfremt det under en senere voldgiftssag måtte vise sig, at aktieoverdragelsen fra C var fuldt ud berettiget som følge af Cs misligholdelse af aktionæroverenskomsten. Ingen af selskaberne kan således reelt foretage de for et selskab nødvendige dispositioner, og herunder vil der allerede i forbindelse med regnskabsaflæggelsen og afholdelse af generalforsamling i april/maj måned 2016 opstå alvorlige problemer. Også på dette grundlag er det min opfattelse, at der bør ske en registrering, og parterne herefter må henvises til at føre en voldgiftssag vedrørende overdragelsen af aktier – enten i relation til en tilbagelevering af aktierne (K2 er det fortsættende selskab) eller i relation til et erstatningskrav, som også tidligere er varslet af såvel Cs tidligere advokat som nuværende advokat.”

I ovennævnte skrivelse af 21. marts 2016 har Erhvervsstyrelsen om sagens retslige omstændigheder udtalt:

”Retlige forhold

Det fremgår af selskabslovens § 16, stk. 3, at hvis Erhvervsstyrelsen bliver bekendt med, at der er tvivl om lovligheden af foretagne eller anmeldte registreringer, kan styrelsen træffe beslutning om, at registreringer ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed om forholdet.

Det fremgår af bemærkningerne til § 16, stk. 3 i forslaget til lov nr. 470 af 12. juni 2009, at tvivl om lovligheden af registrerede og anmeldte forhold, bl.a. gør sig gældende i tilfælde, hvor der er tvivl om adkomsten til et selskab

...

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til § 16, stk. 3 i forslaget til lov nr. 470 af 12. juni 2009, at bevisbedømmelse ligger uden for Erhvervsstyrelsens kompetence

...

Styrelsens bemærkninger til As klage

...

Efter Erhvervsstyrelsens opfattelse er parterne uenige om, hvorvidt der er sket en overdragelse af Cs aktier i K2. Erhvervsstyrelsen er i den forbindelse af den opfattelse, at [advokat] B på vegne af C ved sin e-mail den 17. december 2015 og igen den 11. januar 2016 netop gør opmærksom på, at der er uenighed omkring, hvorvidt aktieoverdragelsen var lovlig. Som følge af uenigheden omkring ejendomsretten til kapitalandelene i K2 er det Erhvervsstyrelsens opfattelse, at der ligeledes er uenighed omkring lovligheden af generalforsamlingsbeslutningen vedr. gennemførelsen af fusionen mellem K.

Erhvervsstyrelsen bemærker hertil, at styrelsen ikke kan foretage en bevisvurdering i forhold til parternes påstande og de indgivne dokumenter, da

falder uden for styrelsens kompetence og henhører under domstolene. Dette fremgår direkte af bemærkningerne til selskabslovens § 16, stk. 3 i forslaget til lov nr. 470 af 12. juni 2009.

Erhvervsstyrelsen kan derfor ikke vurdere parternes påstande i forhold til, hvorvidt beslutningen om gennemførslen af fusionen mellem K er lovligt vedtaget - heller ikke i forhold de anførte påstande i forbindelse med klagesagen. Erhvervsstyrelsen bemærker afslutningsvis, at Erhvervsstyrelsen dertil ikke kan vurdere parternes påstande i forhold til, hvorvidt noteringen i ejerbogen eller registreringen i det offentlige ejerregister er korrekt. Dette spørgsmål henhører ligeledes under domstolene.

”
...”

Advokat B, der på vegne af C er indtrådt i sagen til støtte for Erhvervsstyrelsen, har ved skrivelse af 18. april 2016 anført blandt andet:

”
...”

Først og fremmest henviser jeg til mine breve af 17. december 2015 og 11. januar 2016 til Erhvervsstyrelsen. Det i disse breve anførte fastholdes i sin helhed og nedenstående er således udelukkende at betragte som supplerende kommentarer i anledning af advokat As brev dateret den 24. februar 2016.

Indledningsvis bemærker jeg, at det ikke fremgår af klagen, hvem advokat A repræsenterer i denne sag.

Sagens overordnede tvistepunkt er den omstændighed, at advokat A gør gældende, at han har været berettiget til at notere de min klient tilhørende aktier overført til nogle tredjemænd ved en angivelig – ikke dokumenteret - registrering i ejerbogen og en registrering i det offentlige ejerregister. Dermed mener advokat A også, at fusionsbeslutningen den 17. december 2015 kan registreres.

På vegne min klient gøres det deroverfor gældende, at den således (angiveligt for så vidt angår ejerbogen) registrerede overgang af aktier er uhjemlet, uberettiget og retsstridig, og at fusionsbeslutningen den 17. december 2015 af samme grund ikke kan registreres i Erhvervsstyrelsen.

Den centrale bestemmelse i relation til afgørelsen af den foreliggende tvist er selskabslovens § 16, stk. 3:

”Bliver Erhvervsstyrelsen bekendt med, at der er tvivl om lovligheden af foretagne eller anmeldte registreringer, kan styrelsen træffe beslutning om, at registreringer efter § 9, stk. 1, ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed om forholdet. Anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering ikke kan finde sted, og om begrundelsen herfor. Erhvervsstyrelsen kan endvidere i styrelsens it-system offentliggøre en meddelelse om grundlaget for styrelsens beslutning.”

Det afgørende kriterium i relation til nægtelse af registrering af en given beslutning er således, om der er *"..tvivl om lovligheden.."*. Dette kriterium er utvivlsomt opfyldt i nærværende sag.

Det skal også bemærkes, at det drejer sig om *"..foretagne.."* eller *"..anmeldte.."* dispositioner. Det er derfor ikke en korrekt antagelse, når advokat A i sit brev skriver, at *"..C ikke efterfølgende kan gøre indsigelse overfor Erhvervsstyrelsen.."*, Advokat A overser i den forbindelse, at bl.a. Cs møde-, tale- og spørgsmålsret er groft tilsidesat ved den undladte indkaldelse af C med henvisning til den uhjemlede og uretmæssige tilegnelse af Cs aktier.

Af forarbejderne til selskabslovens § 16, stk. 3 (Lovforslag nr. 170 2008/2009) fremgår følgende:

".. Det opleves i stigende grad, at der i selskaber opstår tvivl om lovligheden af registrerede eller anmeldte forhold, eksempelvis fordi der er tvivl om ejerskabet til selskabet. Der kan være tale om et selskab, hvor to personer begge hævder, at de er den retmæssige ejer af selskabets kapitalandele eller af en sammenfaldende del af kapitalandele. I en sådan situation kan [Erhvervsstyrelsen] ikke med tilstrækkelig klarhed fastslå, om en anmeldt beslutning er blevet til på det korrekte grundlag. Samtidig kan den beskrevne situation resultere i, at der ikke kan træffes beslutninger på et selskabs generalforsamling, enten fordi der er uenighed om ejerforholdet eller, fordi ingen af de to kapitalejere har majoriteten af stemmerne.

I stk. 3 foreslås det derfor, at [Erhvervsstyrelsen] kan træffe beslutning om at stille indgivne anmeldelser om registreringer i bero, indtil forholdet er afklaret, f.eks. ved at ejerskabet til kapitalandelene er afklaret. Dette kan ske ved, at styrelsen blokerer for selvregistrering i styrelsens it-system eller ved, at modtagne anmeldelser sættes i bero i styrelsen.

Afklaringen af ejerskabet til et selskab vil i henhold til [Erhvervsstyrelsens] erfaring ofte forudsætte en bevisbedømmelse mv., som ligger uden for styrelsens kompetence. Den endelige adkomst til selskabet kan afklares på flere måder. Der kan eksempelvis være tale om en aftale mellem de involverede parter, mægling, voldgift eller en domstolsafgørelse.

Efter de gældende regler er det ikke muligt for offentligheden at få kendskab til, at der i et konkret selskab er tvivl om ejerforholdene. Det vurderes imidlertid, at det er relevant for offentligheden, herunder eventuelle fremtidige aftalepartnere mv., at få kendskab til denne tvivl. Det foreslås som følge heraf i stk. 3, 2. pkt., at [Erhvervsstyrelsen] i styrelsens it-system kan offentliggøre oplysning om, at der er tvivl om ejerforholdene.

Hvor der er tvivl om ejerforholdene i selskabet, er det [Erhvervsstyrelsens] erfaring, at konflikter omkring selskabet blandt andet medfører, at de pågældende modstridende parter ikke kan blive enige om, hvem der skal lede

selskabet og dermed være registreret som ledelse i [Erhvervsstyrelsens] it-system. Efter de gældende regler fører det til, at de to parter i tvisten foretager gentagne registreringer eller anmeldelser om ledelsesændringer i det pågældende selskab. Det bliver således tilfældigt, hvem der på et givent tidspunkt er registreret som ledelse i selskabet."

Den foreliggende situation er således kerneområdet for selskabslovens § 16, stk. 3. I modsat fald kunne en ejerbogsfører til enhver tid, som tilfældet er i nærværende sag, alliere sig med en eller flere aktionærer i et kapitalsekskab og så efter forgodtbefindende – og uden konsekvenser – registrere overgang af de øvrige aktionærers aktier - alt efter majoritetens ønske, og derefter baseret på de pågældende aktier træffe beslutninger i selskabet, som de pågældende aktionærer ikke før den uretmæssige tilegnelse ville have været i stand til at gennemføre. Dette er selvsagt ikke retsstillingen.

Advokat A gør på vegne K2 gældende, at anmeldelsen til ejerregisteret er korrekt, og at fusionsbeslutningen truffet på generalforsamlingen den 17. december 2015 derfor er gyldig.

Imidlertid kan advokat A ikke fremlægge et eneste dokument, der godtgør, at advokat A har været berettiget til som ejerbogsfører at anmelde en overdragelse til Erhvervsstyrelsen – endsige gennemføre registreringen i Selskabets ejerbog. Erhvervsstyrelsen har således hverken i form af aftaledokument, dom, voldsafgiftsavgørelse eller forlig modtaget dokumentation for det af advokat A anførte anbringende om, at overgangen af aktierne som anmeldt af A er hjemlet. Advokat As anbringende hviler tilsyneladende på et uklart anbringende om, at C skulle have misligholdt aktionæroverenskomsten. Dette bestrides selvsagt.

I og med at et sådant overdragelsesdokument ikke kan fremlægges (og heller ikke er fremlagt), og overdragelsen i øvrigt er udokumenteret og bestridt af C, må det lægges til grund, at ingen berettiget aktieoverdragelse er dokumenteret sket. Det betyder, at såvel anmeldelsen til Ejerregisteret som fusionsbeslutningen den 17. december 2015, som C ubestridt ikke var indkaldt til – og som i øvrigt også lider af andre selskabsretlige mangler, ikke er gyldige. Der er udtaget stævning ved Retten i Holstebro, om generalforsamlingens gyldighed og validiteten af anmeldelserne til Erhvervsstyrelsen.

Det er i relation til det ovenfor anførte også vigtigt at fastslå, at de aktier, som uretmæssigt er taget fra C, var udslagsgivende, for så vidt angår fusionsbeslutningen. Fusionsforslaget var således fremsat på generalforsamlingen den 22. oktober 2015, hvor det ikke kunne samle et fornødent flertal, fordi bl.a. C stemte imod fusionen. Det var således umiddelbart herefter, at advokat A sammen med nogle – indtil videre unavngivne - personer for at få fusionen fremmet igangsatte processen med den uretmæssige overtagelse af Cs aktier, jf. den tidligere fremlagte korrespondance mellem advokat D og advokat A.

Det siger sig selv, at advokat As anbringende om, at advokat D skulle have ageret i strid med aktionæroverenskomsten på en måde, der skulle berettige aktieovergangen ikke er holdbart og har i øvrigt ikke været prøvet ved en voldgift. I øvrigt er det uden for enhver tvivl, at det er dirigentens afgørelse efter hvilke afstemningsregler en afstemning på en generalforsamling finder sted. Det er ikke generalforsamlingens – eller for den sags skyld en enkelt aktionærs – afgørelse.

Under alle omstændigheder er det i hvert fald - også allerede af den grund, at aktieovergangen er bestridt af C - helt åbenbart, at der er "*..tvivl om lovligheden..*" af den foretagne registrering af aktieovergangen og dermed også "*..tvivl om lovligheden..*" af den anmeldte fusionsbeslutning, jf. selskabslovens § 16, stk. 3.

Der foreligger i øvrigt ikke et tilstrækkeligt grundlag for anmeldelsen af aktieovergangen, og fusionsbeslutningen er – utvivlsomt – i konsekvens heraf ugyldig.

Endelig er det notorisk heller ikke korrekt, at der ikke fra Cs side er gjort indsigelser til Erhvervsstyrelsen mod overgang af aktierne. Ellers ville vi den foreliggende sag jo slet ikke versere. Indsigelse blev således bl.a. gjort ved mit brev dateret den 17. december 2015 til Erhvervsstyrelsen, jf. den indledningsvise henvisning til brevet. Det turde vel også være selvindlysende, at C bestrider en fuldstændig uhjemlet overdragelse af de ham tilhørende aktier.

Indtil nu har Selskabet dog end ikke ville fremlægge Selskabets ejerbog, og det er derfor fortsat usikkert, om C fortsat er anført som ejer af Selskabet. Oplysningen om, at C ikke er anført som ejer i ejerbogen, er således udelukkende baseret på advokat As – udokumenterede – udsagn.

Med hensyn til det af advokat A anførte omkring de "*..helt uoverskuelige konsekvenser...*" af en manglende registrering bemærker jeg *primært*, at anbringendet er fuldstændigt irrelevant i relation til selskabslovens § 16, stk. 3.

Sekundært gøres det gældende, at konsekvensen af den manglende registrering af fusionen blot er, at de eksisterende selskaber fortsætter uændrede – dvs. som hidtil. Der er således ikke tale om "uoverskuelige konsekvenser" som anført af advokat A.

Ex tunc bemærkes det, at selv om der måtte være tale om sådanne konsekvenser, vil Selskabet/advokat A fortsat – selvsagt - skulle respektere Cs ejendomsret, og da som et minimum lade en voldgiftssag afgøre, om de synspunkter, som advokat A (Sel-

skabet?) gør gældende, er juridisk holdbare, inden advokat A bistår i forbindelse med den uretmæssige overdragelse af aktierne. Dette er, som det er fremgået, ikke sket.

Endelig kan jeg som et præjudikat henvise til Erhvervsankenævnets kendelse af 25. marts 2011 journaliseret under 2010-0022720. Af denne kendelse fremgår følgende af begrundelsen:

"..Erhvervsankenævnet finder efter de modstridende oplysninger om ejerskabet til anparterne i B ApS, at der har foreligget en sådan tvivl herom, at [Erhvervsstyrelsen] ikke med tilstrækkelig klarhed kunne fastslå, om den foretagne registrering af C's udtræden som direktør i selskabet er blevet til på grundlag af en lovlig generalforsamlingsbeslutning eller anden lovlig beslutning. Ankenævnet tiltræder derfor, at [Erhvervsstyrelsen] på selskabets tegningsregel har offentliggjort en tilføjelse om, at »[Erhvervsstyrelsen] skal henlede opmærksomheden på, at der er uenighed om ejendomsretten til anparterne i selskabet og hermed de foretagne registreringer«, samt at styrelsen har offentliggjort en meddelelse på selskabet om, at »så længe der er uenighed, kan der ikke foretages registrering af ændringer i selskabet, heller ikke via Webreg medmindre parterne er enige herom"

Også Erhvervsankenævnets praksis støtter således registreringsnægtelsen efter selskabslovens § 16, stk. 3.

...

Advokat A er ikke fremkommet med yderligere bemærkninger.

Ankenævnet udtaler:

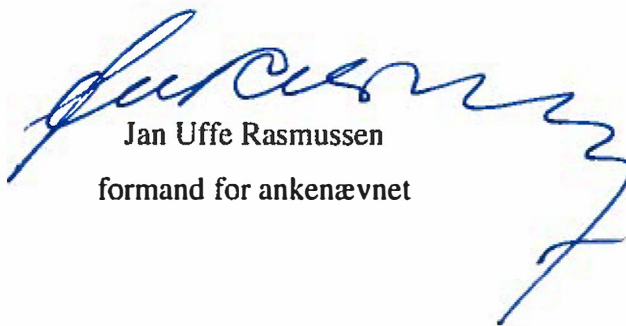
Det fremgår af selskabslovens § 16, stk. 3, at bliver Erhvervsstyrelsen bekendt med, at der er tvivl om lovligheden af foretagne eller anmeldte registreringer, kan styrelsen træffe beslutning om, at registreringer efter § 9, stk. 1, ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed om forholdet.

Erhvervsankenævnet tiltræder ud fra de foreliggende oplysninger om uenigheden om adkomstforholdene til K2, at der foreligger en sådan tvivl om lovligheden af generalforsamlingsbeslutningen om fusion af K, at styrelsen har nægtet at registrere anmeldelsen før der er skabt klarhed om ejerforholdet, jf. § 16, stk. 3. Afklaring af ejerforholdene er et anliggende, der i mangel af at enighed eller aftale om voldgiftsbehandling til fastlæggelse

heraf, henhører under domstolene. Ankenævnet bemærker herved, at der ifølge det af advokat B oplyste således også er udtaget stævning ved Retten i Holstebro om generalforsamlingens gyldighed og validiteten af anmeldelserne til Erhvervsstyrelsen.

Ankenævnet stadfæster herefter Erhvervsstyrelsens afgørelse af 15. februar 2016.

I ankenævnets afgørelse har Monica Reib, Niels Walther-Rasmussen og Jan Uffe Rasmussen deltaget.

Jan Uffe Rasmussen
formand for ankenævnet

